

עין משפט
גר מצודה

גד א מיי פֿיג מהל' שטיין ה' יא סמג
לאין דע:
גה ב ג מיי וסמג שס
ומי פֿיט מהל' נטע
רנעי (הלסה ח) סמג עשין
קל טוש"ע ייד סי רלד
סטיק ד:
גד ד מיי פֿיט מהל' נטע
רנעי ה' ח טוש"ע שס:

רבינו חננאל

לא כל שכן שיהיה יום אחד עולה לה בחיילת שניו. אלא זו הברית למי היא, לר' אלעזר דאמר פר דאמור בחורה כן עשרים וארבעה חדש ושלשין] יום, ה' שלשים ושלשים בעי. דהניא אין נעתיק ואין מברכיין ואין מרכיבין ערב שבעתי פחות משלשים יום לפני ראש השנה, ואם נעט והכין והרכיב יעקור. ר' יהודה אמר לך הרבה שאינה קולטת שלשה

ז'אן ד'אקט

ישיבם. פי' בקושרים
 ששים לקושרה ושליש
 ית' דענין שלח מהא
 שצניעות ומשאר לר"ח
 מהנה א"ן קשרה כן ו'
 חסד חסד שצניעות כלל
 וד' דל"ח מא' קשרה ליה
 א' בריחה לעיל כר"א
 בנחמתי' דשצניעות קמי
 בקושרה כלל שלשים א'
 ומה שלשים דבריתא
 של קושרה כלל ו' הנ'
 וד' לקמן (ד' י"ג) נצי
 גי'ן ושומעין דמחלק
 וצ"ן אשרשו לפני ר"ה
 ד' ר"ה משמע דל"ה
 דמשרשו בחספה
 דומא דמשרש ומשרש
 י"ן לדברי האומר א'
 של'ן של'ן ושליש
 י"ן א"ל חמי' לפשו'י
 ר"ה אכל לענין שצניעות

השמשות ומיהו בסוף פרק שני
נגון דחוא שלשה בין השמשות
יום לקליק ליה למנינא ונראה
פוס דר' יוסי כי היכי דתחילת

אינו דין שיום אחד
מאי ר"א שלשים ושש
נמטעין ואין ממכרינן
שביעית פחות מל' יום
וההבדל והרכיב יעקוב
ר"א אומר כל הרבה
שוב אינה קולטת רבי
שבתות ואמר רב נחמ
לדברי האומר ל' צר
האומר שלשה צריך
האומר כ' שבתות
ושלשים יום וא"נ כר'
בעי אלא לעולם ר"מ
אי הכי ל"א בעי קא
ולכא א"ר יוחנן ושש

לכאן ארץ חתנים
יחדו באחת ושם מאכל
לחודש ר"מ סבר מראש
בשנה וקא קרי לה שנה
בשנה חשוב שנה ו
מאות ואחת שנה כד
באחת ושם מאות ש
קאי ומאי אחת אתחלת
מ"ט דכתיב בראשון
יום אחד הוא העייל
חדש ש"מ יום אחד
ומדיום אחד כחדש
בשנה חשובין שנה
למנוייה (מכלל דר
בניסן נברא העולם)
אומר בתשרי נברא
אבות בתשרי מתו א
"בראש השנה נפקין
בראש השנה יצא

[illegible]

ארבעה ראשי שנים פרק ראשון ראש השנה

ראשונה לחילת קצבת שיש
תקנה לתמינתא לעיל דאמר
ר"א. חוקמה בנמיה: שלשים
ש"ט בנזר ושלשים יום לחשיבת
וי הקליטה אין עולין לה דכמאן
בביתא דמיא כל זמן שלא
דפן. דאין נעירה קולטת
מל' יום: יעקר. לפי
בבביתא דכרי ר"מ לא
לדברי האומר ל' יום
לריך שלשים ושלשים.

קלטיטה וְלִי לְחֹסֶפֶת כִּרְיָאִי:
בִּירְחָה לְקֻלְטִי רִמָּה הִיא וְכִי
נִשְׁרִים קֻלְטִימָה קֹמֶר שְׂחָה
לִי יוֹם לַפְּנִי רִמָּה לִי שְׂחָה
עַרְבִי רִמָּה וְקֹא כִסֵּר רִמָּה דִּלָּא
לְחֹסֶפֶת לִי יוֹם אֵלֶּה יוֹם אֶחָד:
וְחָדָד כְּעִי. שְׂחָה יוֹם הַקּוֹדֶשׁ
שְׂחָז לִנְהַר שְׂחָה שֶׁל עֶרְבָה
עֲלֵתָה לִי שָׁנָה: וְשִׁנְיָה.

[illegible]

ימים (במדבר יא): וּשְׁנֵי אַחֲדָה
לְכָתִיב (וּשְׁמֹת יצ) לְאַחֲדָה הַשְּׂנֵית:
וּמִתְבָּרְרוּ מִדּוּד שׁוּז הִיטָה חֶמֶלֶת
ז' כ" אֱלִיעֶזֶר קִבְּרָה לָהּ וְהָאִי
זוֹת רֵאשׁוֹן לְבִרְיָה עוֹלָם וְלִמְנוּן
יֵאֵל בְּהִידֵּיא דִּלְר"א הָאִי בְּרֵאשׁוֹן
מִקְרָא יִלְיָף לָהּ לִקְמוֹן (דף יא.)
גולד

בין צמוד יעקוב קאמרו יו"ש
מלקא ליה שחל לא נקט ל'
דף מה) משמע קלא דליכא
למבוז דיהיה ולא תשיב יו"ש
ש ולא כחייב בשחים ושם מאות
ושכן דלא יעיל אלא יוס השני
לי בשנה השנית בחדש
אלס דהא תרווייהו מודו שזו
וגו' ראשון וזהו בקומנוס דלא
ולמנין השנים קרי ליה ראשון
דכרי תשתי' בחדש השנים
ה יוס אחד בשנה השני שנה;
בראש

מסורת הש"ס

(א) שבעים ש"ב מ"ו נימח
פנ. (ב) [נחמה דשבעים
ש"ב מ"ו וכן נימח פנ.
לימח דמ"ו ר' אליעזר]
(ג) [מסמס נה. (ד) [מסמס
ג: נדה מד: מה. (ה) [ע"ל
ת. לקמן פנ. ע"ז ת. (ו)
[וכרחה כמ. נימח פנ: (ז)
[אולי י"ל כמחב"א]
(ח) [נדל"ל ראשון. (ט) [ז"ל
ה"י סוף. (י) [וע"ע חס'
מסמס פנ. ד"ה ח"י וכו']

תורה אור השלם

1. יהיה באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחודש הרביעי המים מעל הארץ ויסר נח את מבטת התבה וירא וזהו הרביעי הארבעה: בראשית ח יג

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה ויהי בלחם
 ט' המים מחליטין נמשכו
 עד סיון: (3) תוש' (נע"א)
 ד"ה שנים ט' מוכח ק'
 דפריך התם: (2) בא"ד
 דלרבה ו' נקיים קאמר
 יום: (ד) ד"ה שלשים ט'
 (פירוש דלא חזרי בתוספת
 שביעית כלל אלא בקליטה)
 מא"מ וי"ב הגה"ה:

מוסף רש"י

ואם נטע והבריק
והרכיב יעקור. דהא
קלטת כשניעית, דלץ
הרכבה קילטת כפחות
משלשים יום (יבמות פג.).
בתשרי נולדו אבות.
אברהם ויעקב (לעמן
פג.). נפקדה שרה רחל
ורחבה. הא זכרונם לטובה
ונגד עליהן הריון (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones